

At udtrykke følelser i dansen

For mig er dans et spørgsmål om at udtrykke de følelser, som musikken giver mig. Det er tydeligt at se på et par, om de udtrykker selve musikken, eller om det bare er taktslagene, der følges monotont på samme måde dansen igennem.

I min artikel (Tango Tidende 2/03) "Indlæring af figurer i argentinsk tango (og andre danse)" slutter jeg med at skrive:

"Efterhånden som figurerne er indlært, kan man se mere og mere på dansestilen og hvordan, man får lagt sine følelser ind i dansen".

Ved undervisning har jeg af og til med (et forbavsende) godt resultat talt om følelserne i dans, og det har undret mig, at hidtil har ingen af mine danselærere - i hvert fald direkte - talt om dette.

Men nu har jeg hørt Mickey Freddie-Pedersen - som ellers går for at være en "hård banan" - ved undervisningen af verdensmestrene i børnedans udtale dette:

"De skal kunne danse med deres følelser.

Det er det, vi reelt træner dem til.

De skal f. eks. kunne vise temperament i pasodoble og lyrik i engelsk vals.

Der skal udstråles mange forskellige facetter af følelsesmønstre i de forskellige danse.

Der er intet forkert i at vise sine følelser. Det er da kun folk, der er bange for at vise følelser, der tror sådan noget."

Man kan sammenligne dette med udøvelsen af musik, hvor der også skal udtrykkes følelser ved hjælp af den rigtige teknik.

Chefdirigenten for Radioens Symfoniorkester Michael Schönwandt beretter om, da han skulle dirigere et tysk orkester ved en koncert med en Carl Nielsen symfoni.

Ved prøverne lød det i begyndelsen mere som Brahms end Carl Nielsen, og først da Mickael Schönwandt fortalte de tyske musikere om stemningen i Danmark med bøgeskovene og lyset her, begyndte det efterhånden til at lyde som Carl Nielsen.

Her er, hvad Maria Callas har udtalt om musikkens betydning for hendes bevægelser på scenen:

Om sin instruktør sagde hun: "Serafim lærte mig at tjene musikken.

Den er så stor og kan kaste én ud i en tilstand af angst og kval.

Noget, jeg husker, han sagde, var, når du skal afgøre, hvad du skal gøre på scenen, skal du bare lytte til musikken.

Hvis du bare gider lytte med din sjæl og ører - og jeg siger sjæl og ører, for forstanden skal være med - er alle bevægelser der."

Og her er uddrag fra bogen "Danseterapi og dybdepsykologi" af balletdanserinden Joan Chodorow:

"Teknikken var aldrig et mål i sig selv; den var snarere forudsætningen for at kunne udtrykke stærke billeder, højder og dybder i menneskets erfaring.

Musikken, følelsen og dansen var uadskillelige.

Hendes lærers opvarmning fokuserede mere på detaljen, end Joan Chodorow nogensinde havde oplevet før. Hun ønskede, at eleverne skulle fornemme bevægelsernes kvalitet og især være opmærksomme på overgangene.

Hun bidrog til forståelsen af kropsbevægelsen.

Man opdagede, at viljekraft og bevidste bestræbelser hæmmer bevægelsen.

Man skal følge den indre sansefølelse."

Disse kunstnere brugte altså i meget høj grad deres følelser i udfoldelsen af deres kunst.

Heraf fremgår det altså at ved at fortælle eleverne, at de skal bruge deres følelser i dansen, kan de opnå gode resultater og oplevelser.

Man kan sige, at efterhånden forsvinder teknikken (selv om den stadig er der), og følelserne tager over.

Da der i musikken til argentinsk tango og milonga udtrykkes mange forskellige følelser (det samme kan siges om mange andre danse), gælder det om for herren at følge disse og i sin føring udtrykke det ved at danse f. eks. blidt, tøvende, temperamentfuldt alt efter, hvad musikken nu udtrykker - og hertil glæden ved at danse med damen og mærke, hvordan hun følger hans føring.

Damen besvarer det så med de følelser, hun får fra musikken og herrens føring.

Dette kan give en gensidig påvirkning, som er en fantastisk dejlig oplevelse.

Verner Jensen 8. august 2003.

PS.

Jeg sendte artiklen til Freddie-Pedersen, der havde inspireret mig til denne artikel, og her er hans reaktion:

Hej Verner, - det er lige mine ord. Flot skrevet og researchet.

Stor Sommerhilsen

Mickey Freddie-Pedersen

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Verner Jensen [mailto:dans@image.dk]

Sendt: 18. juli 2003 10:01

Til: Freddie Pedersen

Emne: Fw: At bruge følelserne i dans.